

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף נ"ו ע"א

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בצלמו ש"ת דאנון קיומא דאתוון). ובתיובתיה (ס"א ובתיאובתיה) לקמי מאריה אחיד
באלין תריין. ומכדין אתהדרו אתוון למפרע בסדר תשר"ק.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, האותיות האחרונות הללו שהיו בתורה [להמצא] נמצאו אחר שעבר
אדם על אותיות התורה כלם [בסדר תשר"ק, ולכן קרא לאותו הבן שהוא כדמותו
כצלמו ש"ת, שהם קיום האותיות]. ובתשובתו [ובתשוקתו] לפני רבנו אחז בשני
אלה, ומאז חזרו האותיות למפרע בסדר תשר"ק.

טקסט הזוהר

ובגין דא קרא לההוא ברא דאתיליד ליה דאיהו בדמותו כצלמו ש"ת דאנון סיומא
דאתוון. ולא אתתקנו אתוון עד דקיימו ישראל על טורא דסיני. וכדין אהדרו אתוון על
תקונייהו כיומא דאתבראו שמים וארץ. ואתבסם עלמא וקימא על קימיה.

וְלֹכֵן קָרָא לְאוֹתוֹ בֶּן שְׁנוּלֵד לוֹ שֶׁהוּא בְּדָמוֹתוֹ בְּצִלְמוֹ שִׁ"ת, שֶׁהֵם סִיּוֹם הָאוֹתִיּוֹת. וְלֹא נִתְקַנּוּ הָאוֹתִיּוֹת עַד שֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הָרֹם סִינַי, וְאִזְ חָזְרוּ הָאוֹתִיּוֹת עַל תְּקוּנָם כְּיוֹם שֶׁנִּבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְהִתְבַּסֵּם הָעוֹלָם וְעָמַד עַל קִיּוּמוֹ.

טקסט הזהור

רַבִּי אַבָּא אָמַר יוֹמָא דְעֵבֶר אָדָם עַל פְּקוּדָא דְמֵאֲרִיָּה, בְּעֵינֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ (לֹא תִגַּפּא) לְאַתְעֵקְרָא מֵאַתְרֵיהּ. מֵאִי טַעְמָא בְּגִין דְּאֵנוּן לָא קִיָּיְמוּ אֶלָּא עַל בְּרִית דְּכֹתִיב (יִרְמִיָּה לֵג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמְתִי. וְאָדָם עֵבֶר בְּרִית שְׁנֶאֱמַר (הוֹשֵׁעַ ו) וְהִמָּה כְּאָדָם עֵבֶר בְּרִית. וְאֶלְמָלָא דְגָלִי קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא דְזִמְיָנִין יִשְׂרָאֵל לְקִיָּיְמָא עַל טוֹרָא דְסִינַי לְקִיָּיְמָא הָאִי בְּרִית, לָא אֶתְקִיָּים עֲלֵמָא (דִּין). רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר כָּל מָאן דְּאוּדֵי עַל חֲטָאֵיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא שָׂבִיק לֵיהּ וּמַחִיל עַל חוֹבֵיהּ.

תרגום לעברית

רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּיוֹם שֶׁעֵבֶר אָדָם עַל מִצְוֹת רַבּוֹנוֹ, רָצוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ [לִהְנַגֵּף] לְהַעֲקֹר מִמְּקוֹמָם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהֵם לֹא עָמְדוּ רַק עַל הַבְּרִית, שֶׁכָּתוּב (יִרְמִיָּה לֵג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמְתִי. וְאָדָם עֵבֶר בְּרִית, שְׁנֶאֱמַר (הוֹשֵׁעַ ו) וְהִמָּה כְּאָדָם עֵבֶר בְּרִית. וְאֶלְמָלָא שְׁגָלוֹי לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לַעֲמֹד עַל הָרֹם סִינַי לְקַיֵּם אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת, לֹא הִתְקַיֵּם הָעוֹלָם [הַזֶּה]. רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר, כָּל מִי שֶׁמוּדָה עַל חֲטָאוֹ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַיֵחַ לוֹ וּמוֹחֵל לוֹ עַל חֲטָאוֹ.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, כִּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא עֲלֵמָא, עֵבֶד הָאִי בְּרִית וְקִיָּיְמָא עֲלֵיהּ עֲלֵמָא. מְנַלֵּן דְּכֹתִיב (בְּרֵאשִׁית) בְּרָא שֵׁת, דָּא בְּרִית דְּעֲלֵמָא קִיָּיְמָא עֲלֵיהּ. שֵׁת דְּמִנִּיהּ נִגִּידִין וְנִפְקָא בְּרַכָּאן לְעֲלֵמָא וְעֲלֵיהּ אֶתְבְּרִי עֲלֵמָא. וְאָדָם עֵבֶר עַל הָאִי בְּרִית וְאֶעֱבֶר לֵיהּ מֵאַתְרֵיהּ (ס"א מַעֲמִיָּה).

בֹּא רְאֵה, כְּשֶׁפָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה בְּרִית זוֹ וְהֶעֱמִיד עָלֶיהָ אֶת הָעוֹלָם. מִנֵּיִן לָנוּ? שְׁכָתוֹב [בראשית], בְּרָא שְׁמִית. זוֹ הַבְּרִית שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עָלֶיהָ. שְׁמִית שְׁמָמְנוּ שׁוֹפְעִים וְיוֹצְאִים בְּרָכוֹת לָעוֹלָם, וְעָלֶיהָ נִבְרָא הָעוֹלָם. וְאָדָם עָבַר עַל הַבְּרִית הַזֹּאת וְהֶעֱבִירָהּ מִמָּקוֹמָהּ [ס"א מעמו].

טקסט הזוהר

הָאִי בְּרִית אֶתְרָמִיזַת בְּאֵת יו"ד אֶת זַעֲרָא עֲקָרָא וְיִסּוּדָא דְעָלְמָא. כִּד אֹלֵיד בֵּר, אוֹדִי עַל חֲטָאוֹ וְקָרָא שְׁמִיָּה ש"ת. וְלֹא אֲדַכֵּר בֵּיהּ יו"ד לְמַהְרֵי שְׁמִית, בְּגִין דְּעָבַר עָלֶיהָ. וּבְגִין כִּךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא (מַהֲכָא) מִיָּנִיָּה אֲשֶׁתִּיל עָלְמָא וְאֶתְיַחֲסוּ כָּל דְּרֵי זַכָּאָה דְּעָלְמָא (מִשְׁתִּי).

תרגום לעברית

בְּרִית זוֹ נִרְמְזָה בְּאוֹת יו"ד, אוֹת קֶטֶף עֲקָר וְיִסּוּד הָעוֹלָם. כְּשֶׁהוֹלִיד בֵּן, הוֹדָה עַל חֲטָאוֹ וְקָרָא שְׁמוֹ ש"ת, וְלֹא הִזְכִּיר בּוֹ יו"ד לְהִיּוֹת שְׁמִית, מִשּׁוּם שֶׁעָבַר עָלָיו. וְלִכֵּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא [מַכָּאן] מִמָּנּוּ שֶׁתֵּל אֶת הָעוֹלָם, וְהֶתִּיַּחֲסוּ כָּל דּוֹרוֹת צְדִיקֵי הָעוֹלָם [מִשְׁתִּי].

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, כִּד קִיִּימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְּסִינֵי, עָאֵל בֵּין תַּרְיָן אֶתְוּוֹן אֵלִין רְזָא דְּבְרִית. וּמָאֵן אִיהוּ בִי"ת. וְעָאֵל בֵּין תַּרְיָן אֶתְוּוֹן דְּאֲשֶׁתְּאָרוּ וְיַהֲיִב לִיהּ לְיִשְׂרָאֵל. וְכִד עָאֵל בִּי"ת רְזָא דְּבְרִית בֵּין תַּרְיָן אֶתְוּוֹן אֵלִין דְּאֶנּוֹן שִׁי"ן תִּי"ו (עָאֵלוּ) וְאֶתְעַבִּידוּ שְׁב"ת. כִּמָּא דְּאֶתְ אָמַר, (שְׁמוֹת לֹא) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֹתָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֹתָה לְדוֹרוֹתֵם בְּרִית עוֹלָם. כִּמָּא דְּהוּא שִׁירוּתָא דְּעָלְמָא לְאֶתְיַחֲסוּ בְּהוּ כָּל דְּרֵי עָלְמָא מֵאֵלִין תַּרְיָן אֶתְוּוֹן ש"ת הוּא תִּלְיִין עַד דְּאֲשֶׁתְּכָלֵל עָלְמָא כְּדָקָא יָאוֹת וְעָאֵל בִּינִיָּהּ בְּרִית קְדִישָׁא וְאֲשֶׁתְּכָלֵל בְּשִׁלְיָמוּ וְאֶתְעַבִּידוּ שְׁב"ת.

ובא וראה, כְּשֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי, נִכְנָס בֵּין שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הֶלְלוּ סוּד הַבְּרִית, ומִיָּהוּ? בִּי"ת. וְנִכְנָס בֵּין שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁנִּשְׁאַרוּ, וְנָתַן אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל. וְכִשְׁנִכְנְסָה בִּי"ת, סוּד הַבְּרִית, בֵּין שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הֶלְלוּ, שָׁהֵם שִׁי"ן תִּי"ו, [נִכְנָסוּ] וְנִעְשׂוּ שֶׁכֶּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת לֹא) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשֶּׁכֶּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֶּׁכֶּת לְדֶרֶתָם בְּרִית עוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁהָיָה רֵאשִׁית הָעוֹלָם לְהַתִּיחֵס בָּהֶם כָּל דּוֹרוֹת הָעוֹלָם מִשְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הֶלְלוּ שִׁי"ת, הָיוּ תְּלוּיִים עַד שֶׁנִּתְקַן הָעוֹלָם כְּרָאוּי וְנִכְנָס בִּינִיָּהֶם הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה, וְנִתְקַן בְּשִׁלְמוֹת וְנִעְשָׂה שֶׁכֶּת.

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֵלֵין תִּרִין אַתּוּן אֲשֶׁתְּכִלּוּ בָּאת בִּי"ת וְכַד (אֶתְהַדֵּר אַתּוּן לַמַּפְרַע מִן יוֹמָא דַּאֲתִיילִיד שֶׁת אֶהֱדֵרוּ אַתּוּן בְּכַל דְּרָא וּדְרָא עַד דְּמַטִּי יִשְׂרָאֵל לְטוֹרָא דְּסִינַי וְאַתְתְּקִנוּ).

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵלֹו שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הֶלְלוּ נִתְקְנוּ בָּאוֹת בִּי"ת, וְכִשְׁחֲזְרוּ הָאוֹתִיּוֹת לַמַּפְרַע מִיּוֹם שֶׁנּוֹלַד שֶׁת, חֲזְרוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עַד שֶׁהִגִּיעוּ יִשְׂרָאֵל לְהַר סִינַי וְנִתְקְנוּ.

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְתַתָּא אֶתְהַדְרוּ. וּבְכָל דְּרָא וּדְרָא הָוָה גָּפִיף עֲלֵמָא בְּאַתּוּן וְלֹא מִתְּשַׁבֵּין בְּדוֹכְתִּיָּהוּ. כַּד אֶתְיִיָּהֲבַת אוֹרִיָּיתָא לְיִשְׂרָאֵל אֶתְתְּקַן כָּלָא (נ"א אַתּוּן כִּלְהוּ אֶתְתְּקִנוּ) (כֹּאן שִׁיךְ מֵאֵמֶר בְּסִתְרֵי אוֹתִיּוֹת בְּזוּהַר חֲדָשׁ דָּף י', וּבְדַפּוּס וִינִיצִיָּאָה דָּף יג ב' וִיחִי אָדָם כו' ע"ש) רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר בְּיוֹמֵי אָנוּשׁ הָווּ חֲכִימִין בְּנֵי נָשָׂא בְּחֻכְמָה דְּחֻרְשִׁין וְקוּסְמִין וּבְחֻכְמָתָא לְמַעְצֵר לְחִילֵי דְשִׁמְיָא. וְלֹא הָוָה בֶּר נֶשׁ מִיּוֹמָא דְנִפְקָא אָדָם מִגְּנֶתָא דְעֵדֶן וְאַפִּיק עֲמִיָּה חֻכְמָתָא דְטִרְפִּי אֵילָנָא דַּאֲשֶׁתִּדֵּל בָּהּ. דִּהָא אָדָם וְאַתְתִּיָּה וְאַנּוּן דְנִפְקוּ מִנִּיָּה עַד דַּאֲתָא אָנוּשׁ, שְׁבִיקוּ לָהּ.

אמר רבי יהודה, למטה חזרו. ובכל דור ודור הנה מחבק העולם באותיות ולא מתישבים במקומם. כשנתנה התורה לישראל, הכל נתקן [נ"א: כל האותיות נתקנו]. רבי אלעזר אומר, בימי אנוש היו האנשים חכמים בחכמה של כשפים וקוסמים ובחכמה לעצר את חילות השמים. ולא הנה בן אדם מיום שיצא אדם מגן עדן והוציא עמו חכמה של העלים של האילן שהתעסק בה. שהרי אדם ואשתו, ואותם שיצאו ממנו עד שבא אנוש, עזבו אותה.

טקסט הזוהר

כד אתא אנוש חמא לון וחמא חכמתהון משננין (ס"א משטיין) עלאין. ואשתדלו בהון ועבדין (בה) עבדתין וחרשין וקוסמין ואוליפו מנהון עד דאתפשטת ההיא חכמתא בדרא דמבול. וכלהו הוו עבדי עבדתיהו לאבאשא.

תרגום לעברית

כשבא אנוש, ראה אותם וראה את חכמתם משנה [ס"א משטה] את העליונים, ועסקו בהם ועשו [בהם] מעשים וכשפים וקוסמים ולמדו מהם, עד שהתפשטה אותה חכמה בדור המבול. וכך הם היו עושים מעשיהם להרע.

טקסט הזוהר

והוו מתתקפי לגבי נח באנון חכמתן. ואמרי דלא יכיל דינא דעלמא לאשראה עליהו, דהא אנון עבדי חכמתא לדחייא לכל אנון מארי דדינא. ומאנוש שריאו כלהו לאשתדלו באלין חכמתן הדא הוא דכתיב אז הוחל לקרא בשם יי.

תרגום לעברית

והיו מתחזקים כלפי נח באותן חכמות, ואומרים שלא יכול דין העולם לשרות עליהם, שהרי הם עושים חכמה לדחות את כל אותם בעלי הדין. ומאנוש התחילו כלם להתעסק בחכמות הללו. זהו שכתוב אז הוחל לקרא בשם ה'.

רבי יצחק אמר כל אנון זכאין דהווי בהו לכתר בההוא דרא, כלהו הוו משתדלי למחאה בהו (נ'אבגין דלא אתענשו עליהו) כמו ירד מתושלח וחנוך. ולא יכלו. עד דאתפשטו חייבין מרדי במאריהון ואמרי (איוב כא) מה שדי כי נעבדנו.

תרגום לעברית

רבי יצחק אמר, כל אותם צדיקים שהיו ביניהם אחר אותו הדור, כלם היו משתדלים למחות בהם [נ'א: כדי שלא יענשו עליהם], כמו ירד מתושלח וחנוך, ולא יכלו, עד שהתפשטו רשעים המורדים ברבונם, ואמרו (איוב כא) מה שדי כי נעבדנו.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ו ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וכי האי טפשותא הוו קא אמרי. אלא בגין דהווי ידעי כל אנון חכמתן וכלהו ממנן דעלמא דאתפקדן עליהו והווי מרחצן בהו. עד דאתיב קודשא בריה הוא עלמא כדקא הוה. דהא

תרגום לעברית

וכי הטפשות הזו הם היו אומרים? אלא משום שהיו יודעים כל אותם החכמות וכל אותם הממנים של העולם שהפקדו עליהם והיו סומכים עליהם, עד שהשיב הקדוש ברוך הוא את העולם כשהיה. שהרי בתחלה היה מים במים, אחר כך השיב הקדוש ברוך הוא את העולם כבתחלה, ולא נחרב מהכל, שהרי ברחמים השגיח עליהם, שכתוב (תהלים כט) ה' למבול ישב, ולא כתוב אלהים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

